

ven, mens resten af befolkningen må leve med den uden at have haft indflydelse på den eller muligheden for at stemme om den.

Det sidste spørgsmål, man skal stille sig selv, er, om man er parat til ved en grundlovsændring at give borgerne flere rettigheder, om man er parat til at få mere samfund og mindre stat. Hvis det modsatte er tilfældet, skal man holde fingrene væk. Der er faktisk også dem, der med rette stiller spørgsmålet: Vil en grundlovsændring resultere i, at vi får en dårligere grundlov end den, vi har i dag, og er det så ikke bedre at lade være med at pille ved lovgivningen, når nu den egentlig klarer sig udmærket?

Men der er jo punkter, hvor vores grundlov ikke er tilstrækkelig i forhold til vores moderne samfund. Vi har nok en grundlovssikret ytringsfrihed i det danske samfund, men vi har ikke en grundlovssikret frihed til også at modtage de ytringer, der kommer. Vi har flere gange haft problemer i Danmark med, at folk ikke har måttet modtage særlige radio- eller tv-signaler, og at Folketinget på forskellig vis har vedtaget en lovgivning, der har forhindret folk i at modtage, hvad de har lyst til.

Vi har problemerne med vores forvaltning af ejendomsretten. Ejendomsretten er en af de ting, vi ønsker at hylde, og efter Fremskridtspartiets opfattelse en af de mest fundamentale ting, men ikke desto mindre kan en Sø-Peter være udsat for, at et eller andet tilfældigt flertal i et amtsråd vedtager, at man midt om natten kører ud og fjerner et arrangement, han har lavet med en sø på sin ejendom. Man kører adskillige ton grus væk, og når manden ønsker at anmelde tyveriet, får han at vide af politiet, at det ikke kan lade sig gøre, for tyveriet er i orden, når det er vedtaget i et amtsråd. Hvis han derimod havde bevæget sig ned på den amtskommunale oplagsplads og taget en spand grus, var han hjemfalden til straf. Begrebet ejendomsret er derfor ikke længere entydigt, når et tilfældigt flertal i et tilfældigt amtsråd kan tilsidesætte folks ejendomsret så fundamentalt.

Når det offentlige ønsker at fratage folk et stykke ejendom, sker det ved ekspropriation, men hvor man i gammel tid kun eksproprierede, hvis man skulle anlægge veje, andre offentlige transportfaciliteter, jernbaner, og hvad der har været igennem årene, er det jo sådan i dag, at et tilfældigt flertal i byrådet kan vedtage, at kommunen nu skal have en ny golfbane. Det er altså nok til, at man eksproprierer og fratager folk deres ejendom. Adgangen til at se bort fra

ejendomsretten er derfor et af de steder, hvor vi mener, grundloven har brug for en opstramning.

Så er der spørgsmålet om afgivelse af suverænitet, og det foranledigede jo sidste efterår en debat, hvori ganske mange deltog. Efter vores opfattelse er det sådan, at det i dag er for nemt for et flertal i Folketinget at vedtage afgivelse af suverænitet. Det skal ikke være sådan, at et flertal i Folketinget blot kan afgive suverænitet; det bør være sådan, at det, hver gang der skal afgives – lidt eller meget – suverænitet, er noget, der skal afgøres af befolkningen.

Vi mener også, at begrænsningerne af, hvad der kan bringes til folkeafstemning, bør fjernes. Det bør også være sådan, at vælgerne kan tage initiativ til at begære noget lagt ud til folkeafstemning, og ikke sådan, at det kun er et flertal i Folketinget, der afgør, hvornår en sag er værdig nok til, at den bliver lagt ud til befolkningens afgørelse. Også dér er der brug for en opstramning.

Sagen om vores medlemskab af Den Europæiske Union har jo afstedkommet, at der nu først ved landsretten og senere vel antagelig ved Højesteret kører en sag, hvor Højesteret får karakter af at være en forfatningsdomstol. Dét er det vores opfattelse, at vores domstole med underret, landsret og Højesteret langt fra er gearret til at være forfatningsdomstole. De skal tage stilling til, om folk har slået hinanden ihjel, om de har stjålet fra hinanden osv., men i forfatningsspørgsmål er vores nuværende system for svagt, og derfor kunne en ændring af grundloven godt betyde, at vi fik en egentlig forfatningsdomstol, som man f.eks. kender den i en række af vores nabolande.

Et af de spørgsmål, der oftest bliver rejst, er, om det skal være en statsministers eneret at afgøre, hvornår der skal udskrives et folketingsvalg, medmindre hele valgperioden når at gå. Også på det punkt har vi den opfattelse, at man passende kan tildele Folketinget den magt at afgøre, om det skal bede om at få udskrevet nyvalg.

Endelig skal man også være opmærksom på, at der er nogle ting i vores grundlov, som vi ikke ønsker at få ændret på. Vi ønsker ikke, at monarkiet skal fjernes. Vi ved, at der er nogle, der går ind for, at Danmark skal laves om til en republik, men efter vores opfattelse har vi kun fordele af, at Danmark er et monarki.

Vi har også den opfattelse, at Færøerne og Grønland fortsat skal være selvstændige, men